

Η αναρροσειούσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη συγχέοντας τους λόγους προσφυγής με τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη ακριβώς των λόγων αυτών. Στην εν λόγω πλάνη οφείλεται η απόρριψη ως απαράδεκτων μέρους των λόγων που προέβαλε η νυν αναρροσειούσα.

2) Δεύτερος λόγος αναρροσειούσας. Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Η αναρροσειούσα υποστηρίζει ότι, πριν την έκδοση της απόφασης, οι λοιποί εμπλεκόμενοι στη διαδικασία είχαν τη δυνατότητα να εκθέσουν προς άμυνά τους επιχειρήματα σχετικά με περιστατικά τα οποία δεν γνωστοποιήθηκαν στην Mamoli. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη το ζήτημα αυτό.

3) Τρίτος λόγος αναρροσειούσας. Παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και παράβαση των άρθρων 101 ΣΛΕΕ έως 105 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 (1).

Η κίνηση της διαδικασίας οφείλεται και στηρίζεται εξ ολοκλήρου στις ανακοινώσεις της Επιτροπής με τις οποίες καθιερώθηκε αυτό που αποκαλείται πρόγραμμα ανταμοιβής για τη συνεργασία που παρέχουν επιχειρήσεις. Η αναρροσειούσα φρονεί ότι, ελλείψει σχετικής πράξεως του Ευρωπαϊκού νομοθέτη, η Επιτροπή ουδόλως έχει εξουσία να παρέχει πλήρη ή μερική απαλλαγή σε επιχειρήσεις και να στηρίζει στη σχετική ανακοίνωση διαδικασία περί συμπράξεων έχουσα ως αποτέλεσμα την επιβολή αυστηρών κυρώσεων. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε δεόντως τις ενστάσεις που προέβαλε η νυν αναρροσειούσα, αμελώντας να διερευνήσει ενδελεχώς τα διάφορα νομικά ζητήματα που αυτή ήγειρε.

4) Τέταρτος λόγος αναρροσειούσας. Παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003.

Η αναρροσειούσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε σοβαρή πλάνη κατά τη διενέργεια της έρευνας. Αγνόησε τις ιδιαίτερες της ιταλικής αγοράς (για παράδειγμα: τη δομή, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τον ρόλο των επιχειρήσεων χονδρικής) εξομοιώνοντας την κατάσταση που επικρατεί στην ιταλική αγορά με εκείνη της γερμανικής. Η πλάνη αυτή αναρροσειούσας τις κρίσεις της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη συμπράξεως, εντός της ιταλικής αγοράς, σχετικά με τον καθορισμό των τιμών. Επιπλέον, εξαιτίας της προσαπτόμενης πλάνης, η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις τις οποίες υπείχε λόγω του βάρους αποδείξεως που έφερε. Ουδόλως ελήφθη υπόψη η σημασία του ρόλου της Ideal Standard στην ιταλική αγορά. Το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε παντελώς τις ενστάσεις και τα επιχειρήματα της αναρροσειούσας.

5) Πέμπτος λόγος αναρροσειούσας. Παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και του προσωποπαγούς της ποινής κατά την επιβολή του προστίμου στην αναρροσειούσα και τον καθορισμό του ύψους του.

Επιβάλλοντας στην αναρροσειούσα την αυστηρότερη δυνατή ποινή, η Επιτροπή παραβίασε τις προαναφερθείσες αρχές. Η πραγματική συμπεριφορά της αναρροσειούσας δεν εκτιμήθηκε δεόντως από την Επιτροπή, η οποία καθόρισε το ύψος του προ-

στίμου χωρίς να λάβει υπόψη τη συμπεριφορά της Mamoli και τη σημασία που είχε πράγματι στο πλαίσιο της προσαπτόμενης παραβάσεως. Η Επιτροπή υπέπεσε επίσης σε πλάνη μη αναγνωρίζοντας στη Mamoli καμία ελαφρυντική κατάσταση. Το Γενικό Δικαστήριο, μολονότι δέχθηκε ορισμένες από τις αιτιάσεις της Mamoli περί πλάνης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, δεν διέταξε εντούτοις τη μείωσή του.

6) Έκτος λόγος αναρροσειούσας. Παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003, σε συνδυασμό με το σημείο 35 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 (2006/C210/02).

Η αναρροσειούσα υποστηρίζει ότι, μολονότι η Επιτροπή αντελήφθη ότι η Mamoli βρισκόταν σε δεινή οικονομική κατάσταση, η οποία υπονόμει τη δυνατότητά της πληρωμή, εξέδωσε απόφαση ακατάλληλη για την επίτευξη του σκοπού που διαλαμβάνεται στο προοίμιο της απόφασης. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε η Mamoli.

7) Έβδομος λόγος αναρροσειούσας. Παράβαση δικονομικών κανόνων.

Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε παρά τον νόμο τα αιτήματα της Mamoli περί διεξαγωγής αποδείξεων.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2013 ο Issam Anbouba κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-592/11, Anbouba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-630/13 P)

(2014/C 45/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρροσειούσας: Issam Anbouba (εκπρόσωποι: J.-M. Salva και M.-A. Bastin, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναρροσειούσας

Ο αναρροσειούσας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης T-592/11 (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Issam Anbouba κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

- να διαπιστώσει ότι είναι παράνομη η απόφαση περί εγγραφής του αναιρεσειόντος στον κατάλογο των ατόμων και οντοτήτων που αφορούν οι οικονομικές κυρώσεις,
- να ακυρώσει τις επίμαχες αποφάσεις και κανονισμούς επ' αφορμή της υποθέσεως T-592/11,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως.

Καταρχάς, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι το Συμβούλιο, ελλείπει της δυνατότητας αποδείξεως της στηρίξεως προς το συριακό καθεστώς, αξιολόγησε ορθώς το τεκμήριο σχετικά με τη στήριξη των επικεφαλής των κυριότερων επιχειρήσεων της Συρίας προς το συριακό καθεστώς. Το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αφορά την έλλειψη νομικής βάσεως του εν λόγω τεκμηρίου. Ειδικότερα, ο υπέρμετρα σοβαρός και δεσμευτικός χαρακτήρας των περιοριστικών μέτρων δεν επιτρέπει την επιβολή τους βάσει τεκμηρίου, την εφαρμογή του οποίου, εξάλλου, δεν προβλέπει καταρχήν καμία κανονιστική πράξη. Το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αφορά τον δυσανάλογο χαρακτήρα του τεκμηρίου ως προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ιδίως λόγω του υπέρμετρα γενικού του χαρακτήρα. Το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως αφορά τον αμάχητο χαρακτήρα του τεκμηρίου. Είναι φυσικώς αδύνατο να προσκομισθούν στοιχεία αποδεικνύοντα την απουσία στηρίξεως προς το καθεστώς και η προσκόμιση θετικών αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την εναντίωση προς το καθεστώς δεν μπορεί ευλόγως να θεωρείται ως το μοναδικό μέσο για την απόδειξη της ανυπαρξίας συνδέσμου με το καθεστώς.

Δεύτερον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη χωρίς το Συμβούλιο να έχει προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία. Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αφενός, καθόσον δεν ήλεγξε κατά τον συνήθη τρόπο τις επίμαχες αποφάσεις, και, αφετέρου, καθόσον απεφάνθη, χωρίς το Συμβούλιο να του προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία. Στο δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι κατά την έκδοση της επίμαχης απόφασεως παραβιάσθηκαν προδήλως η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως και τα δικαιώματα άμυνας του αναιρεσειόντος. Το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρέωσε το Συμβούλιο να κοινοποιήσει τα αποδεικτικά στοιχεία ή τους λόγους που δικαιολογούν τη μη δημοσιοποίηση των εν λόγω στοιχείων και δέχθηκε ότι το Συμβούλιο μπορούσε να βασίσει την απόφασή του αποκλειστικώς σε τεκμήριο, το οποίο, ωστόσο, δεν μπορούσε καταρχήν να τύχει εφαρμογής.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Total Marketing Services, που διαδέχθηκε την Total Raffinage Marketing, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-566/08, Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Total Marketing Services, που διαδέχθηκε την Total Raffinage Marketing (εκπρόσωποι: A. Vandencastele, C. Lemaire, S. Naudin, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν δέχθηκε ότι η συμμετοχή της Total Marketing Services (στο εξής: TMS) στην παράβαση έπαυσε μετά τις 12 Μαΐου 2004·
- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν δέχθηκε ότι υπήρξε αδικαιολογητως διαφορετική μεταχείριση της TMS σε σχέση με τη Repsol σε ό,τι αφορά τη διάρκεια της συμμετοχής τους στην παράβαση·
- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν δέχθηκε ότι η συμμετοχή της TMS στην παράβαση διακόπηκε μεταξύ 26ης Μαΐου 2000 και 27ης Ιουνίου 2001·
- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απάντησε στον λόγο ακυρώσεως που αντλείτο από μη εξέταση των αποδείξεων περί ανταγωνιστικής συμπεριφοράς της TMS στην αγορά·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, και, στο πλαίσιο αυτό, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέτρο που αφορά την TMS και να μειώσει, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του, το επιβληθέν στην TMS πρόστιμο,
- σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεν αποφανθεί οριστικώς επί της υπό κρίση υποθέσεως, να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς επανεξέταση σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου·
- τέλος, σύμφωνα με το άρθρο [184] του Κανονισμού Διαδικασίας, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.